

Εὐχή ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν γλυκύτατον ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεῖσα κατὰ τὸ ζκζ' ἔτος (=1518/1519) ἦν ὀφείλει λέγειν πάντοτε ὁ ποθῶν συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν αὐτοῦ ἀγνοημάτων καὶ παραβάσεων τῶν ἑαυτοῦ συνθηκῶν· ἐξαιρέτως δὲ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ μεγαλοσχήμων, ἐν τῇ τῶν θείων μυστηρίων μεταλήψει.¹

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἀνάξιον· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἰλάσθητί μοι τῷ ταλαιπῶρῳ· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μακαρίας Παρθένου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, συγχώρησόν μοι ὅτι οὐδὲν ἐποίησα ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ δός μοι κατὰ τὴν σὴν χρηστότητα βαλεῖν ἀρχὴν ἀγαθῆν· ἐξομολογοῦμαι σοι, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· χαρακτήρ καὶ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ εὐλογημένου σου Πατρὸς· ὁ δι' ἡμᾶς γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα καλέσης ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· ὅσα σοι ἤμαρτον· ὅσα παρώργισα· ὅσα εἰς ἀγανάκτησίν σου διεπραξάμην, ὡς ἐνώπιον τοῦ ἁγίου θρόνου τῆς δόξης σου παριστάμενος· ὡς τῶν ἀχράντων σου ποδῶν ἐφαπτόμενος καὶ ἃ συντετριμμένη καρδιά προσφέρω τὰς πράξεις μου· ἀπὸ πρώτης μου ἡλικίας, ὑπὲρ τὸν ἄσωτον, ἀσώτως ἐβίωσα· πᾶσαν ἁμαρτίαν, πᾶσαν κακίαν καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐφεῦρον. Τὸ γὰρ ἐν ἐμοὶ κατ' εἰκόνα σου μολύνas ἠχρείωσα· τὸ θεότευκτον ἄμφιον ἐρύπωσα καὶ ἀνάξιον τοῦ βασιλικοῦ γάμου ἐποίησα· τὴν σφραγίδα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἔλαβον, Κύριε· τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας ἐφόρεσα· τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ υἰοθετήθην· ἀπελούσθην· ἐκαθάρθην· ἡγιάσθην· υἱὸς φωτὸς ἀνεδείχθην, καὶ Θεοῦ δῶρον ἐκλήθην· ἀλλὰ μοχθηρῶς γνῶμης καὶ ἀφροσύνης νεότητος, ἀκαθέκτοις ὁρμαῖς ἐξακολουθήσας, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἤμαρτον ὡς οὐδεὶς ἤμαρτον Κύριέ μου, Κύριε, γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ἐν παιδοφθορίαις ἐν μαλακίαις ἐν συνδυασμοῖς ἐν συγκαταθέσεσιν· ἐν ἀρσενοκοιτίαις ἐν πορνείαις· ἐν αἰσχροῖς καὶ ἀρρήτοις μίξεσι, ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων· ἐν φόνοις· ἐν φθόνοις· ἐν βασκανίαις· ἐν μνησικακίαις· ἐν ἐπιπορκίαις· ἐν βλασφημίαις· ἐν ἐπαοιδίαις· ἐν φαρμακείαις· ἐν περιάπτοις· ἐν μέθαις· ἐν ἀδικίαις· ἐν πλεονεξίαις· ἐν παραχορτασμοῖς· ἐν κλειψίαις· ἐν ψεύδεσι· ἐν ψευδομαρτυρίαις· ἐν ἱεροσυλίαις· ἐν λαθροφαγίαις· ἐν γαστρομαργίαις² ἐν ἀπάταις· ἐν.....· ἐν λοιδορίαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν κονδυλισμοῖς πτωχῶν· ἐν ὀνειδέσει· ἐν δέλτοις παραχαράξας τὸ δίκαιον· ἐν ἐπιβουλαῖς· ἐν συκοφαντίαις· ἐν συμβουλίαις πρὸς ἁμαρτίαν· ἐν δολοφονίαις· ἐν ἠθεσι καὶ ἐσθιάσεσι καὶ συνδιαγωγαῖς ἐθνικῶν· ἐν ἀντιλογίαις καὶ παρακοαῖς καὶ κατάραις γονέων καὶ πνευματικῶν πατέρων· καὶ οὐ μόνον ἃ εἶδον καὶ ἤκουσα καὶ ἔπραξα, ἀλλ' οὐδὲ ἃ νοῦς ἀνθρώπου ἢ δαίμονος ἐξευρεῖν δύναται ἢ ὀνομάσαι,

¹ Δέξαι, Ἰησοῦ μου, ἐξομολόγησιν τοῦ τόδε γράψαντος τὸ πικτίον καὶ δὸς λύσιν, Ἰησοῦ μου, τῶν ἐκφερομένων πάντων.

² Ὅστις κατ' ἐμὲ τὰς ἑαυτοῦ συνταγὰς καὶ συνθήκας ἠθέτησε, ἀδιαλείπτως μὴ παύσασθω λέγειν τὴν προσευχὴν μετ' ἐκτενείας καὶ μεγάλως ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξόδῳ ὠφελήσῃ καὶ συγχωρήσεως τῶν αὐτοῦ ἀγνοημάτων τεύξεται.

ταῦτα ἐξεῦρον καὶ πέπραχα· λόγῳ ἔργῳ γνώμῃ διαθέσει καὶ διανοίας κινήμασι καθ' ἐκάστην· καὶ ἐξαγορεύω σοι αὐτά, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατε Ἰησοῦ. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀναρίθμητα ὄντα καὶ ἀνώνυμα καὶ ἄρρητα καὶ ἀνευθύμητα, ἢ σὴ ἀγαθότης ἐπίσταται, καὶ συγχωρήσοί μοι ἅπαντα, ὡς οἶδας καὶ ὡς θέλεις. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν με τὸ σχῆμα καὶ Θεοῦ δόσις κληθῆναι τοῖς αὐτοῖς καὶ χεῖροσι περιέπεσον· καὶ ὡς κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐτρέπην ἔμετον· πράξει· γνώμῃ· λόγῳ· θέσει καὶ διανοίᾳ, οὐδεμίαν ιδέαν κακίας καὶ πονηρίας καὶ περιεργείας καὶ αἰσχροπραγίας· καὶ βδελυρίας, ψυχικῆς καὶ σωματικῆς, εἴσα ἅπρακτον καὶ τὰς συνθηκὰς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ τοῦ σχήματος, μυριάκις ἠθέτησα· καὶ ὡς ὕς ἐπὶ τὸν βόρβορον τῶν παθῶν ἐκυλίσθη· καὶ γέλωσ δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων κατέστην, καὶ χλευασμὸς τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος ὅθεν καὶ τρίτον συνεθέμην, ὃ καθ' ἐκάστην παραβαίνων τὰς ἁγίας ἐντολάς· καὶ τὸ μέγα καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα τὸ δοκεῖν ἔλαβον, ὃ ἀνάξιον καὶ τῆς χριστιανῶν κλήσεως καὶ Θεοῦ φίλος ἐκλήθη, ὃ τὰ Θεῷ ἐχθρὰ πράττων καὶ πράξας· καὶ τὸ μὲν σχῆμα καὶ τὴν κλῆσιν ἀμείβων, ἑμαυτὸν ἀπατῶ· ἢ γὰρ μοχθηρὰ γνώμῃ, τοῖς προτέροις καὶ χεῖροσι καὶ δεινότεροις ἐπιμένει· καὶ ἵνα τὸ ἀληθὲς εἶπω, τῷ κωδίῳ βούλομαι τὸν ἔνδον λύκον καλύψαι· τὸ σῶμα περιέθηκα σχῆμα εὐλαβείας ἐνώπιον τῶν θεατῶν, ἢ δὲ ψυχὴ κεκύλισται ἐν λογισμοῖς καὶ παθεσιν ἀτιμίας καὶ βδελυγμίας· τί πλανᾷ με τὸ σχῆμα, ξένον ὄντα τῶν ἔργων καὶ ἀρετῶν καὶ τὰ ἐναντία ποιοῦντα ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· οὐαί μοι, ποία αἰσχύνῃ με καταλάβοι, ὅταν ὄψωνταί με κατακριθέντα οἱ νῦν μακαρίζοντές με· οἴμοι, οἴμοι· φοβοῦμαι τοὺς νῦν εὐλαβουμένους μοι, ὅταν ἐνώπιον αὐτῶν αἰσχυρθῶ διὰ τὰς κρυπτάς μου ἁμαρτίας· οὐαί μοι, ὅτι διὰ τοὺς ὀργῶνάς με σωφρονῶ, ἔσωθεν δὲ αἰεὶ πορνεύω· ἐντυγχάνω τοῖς ξένοις πάθεισιν, καὶ ἀπασχολούμενος εἰς λήθην τῶν ἡμετέρων ἔρχομαι· ἐπιπλήττω τοὺς κάμνοντας, τυφλὸς ὢν αὐτὸς· ἰατρὸς θέλω γενέσθαι ὁ ἄθλιος τῶν παθῶν, αὐτὸς ἐγὼ ὑπ' αὐτῶν αἰχμαλωτιζόμενος· οὐπω εἰς ἐπίγνωσιν καὶ ἀλήθειαν ἦλθον, καὶ ἄλλους ἐξ οἰήσεως διατάσσω· ἐν ἁμαρτίαις κατασπιλοῦμαι, καὶ ὡς δίκαιος θέλω νομίζεσθαι· πάσης αἰσχροῦς ἐνθυμήσεως καὶ ἀκαθαρσίας καὶ ρυπαρίας, εὐρετήριον καὶ δοχεῖον καὶ θησαυροφυλάκιον πεφυκώς, καὶ ἐὰν μή τις εἶπη μοι ἢ ἀγίωσύνη σου, ἄχθομαι αὐτόν· ἐν ἐκκλησίᾳ ἰστάμενος καὶ εὐχῇ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καταρρυπῶ, ἐν ρυπαροῖς καὶ ἀσέμνοις λογισμοῖς καὶ κενοδοξίᾳ καὶ μνησικακίᾳ καὶ ἀνθρωπαρεσκείᾳ· καὶ φθόνῳ καὶ κατακρίσει· οὐ μόνον γὰρ ἐν οἷς ἀθλίως περιπέπτωκα πάθεισιν ἐν τούτοις ὡς αἰχμάλωτος περιάγομαι, ἀλλ' εἰς ἃ ἐξ ἀλλοτρίων πράξεων εἰς ἀκοὴν ἐλθόντων, ἢ ὀραθέντων, ἑμαυτῷ συνάγω πονηρὰ εἶδωλα, ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος σκεπάζω αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· οὐαί μοι, ὅτι περὶ σωφροσύνης διαλεγόμενος, τῇ ἀσελγείᾳ τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα καταμαίνομαι· ὄντως σχῆμα εὐσεβείας περικείμεαι, καὶ οὐ τὴν δύναμιν· Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὁ Θεὸς τῶν οἰκτιρῶν ἢ τοῦ ἐλέους ἄβυσσος· ὁ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· ἐμὲ μετανοοῦντα ἀρετίως καὶ πίστει προσερχόμενον ὑπόδεξαι καὶ οἰκτεῖρησον· ἐλέησον τὴν ἐμὴν καρδίαν, τὴν συντετριμμένην τοῖς πάθεισιν καὶ τεταπεινωμένην ταῖς ἁμαρτίαις καὶ κατακεκρυμμένην ὑπὸ τοῦ συνειδότος, ἐπὶ τὸ μὴ φυλάξαι τὰς ἱερὰς συνθηκὰς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ τοῦ θείου καὶ μεγάλου σχή-

ματος τῶν μοναχῶν· καὶ νῦν διὰ τὰς αὐτὰς καὶ τὰς προτέρας ὑποσχέσεις, στενάζω καὶ ὀδύρομαι, ἐλεηθῆναι δωρεὰν καὶ μόνη χρηστότητι συγχωρηθῆναι πιέσεων καὶ τῶν κολάσεων ἐλευθερωθῆναι ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ναί, Κύριέ μου, Κύριε γλυκυτότάτῃ μου Ἰησοῦ, σῶσόν με ἀπεγνωσμένον καὶ σοὶ μόνῳ τὰς ἐλπίδας ἀναθεμένῳ, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας μου· οἰκτείρησόν με, τὸν τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενον· καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον· λεύκανον τὸν ρυπωθέντα μοι χιτῶνα· διάσωσόν με, τὸν ἄσωτον· μὴ κατακρίνῃς με, τὸν κατακεκρωμένον· μὴ παραδώῃς νοητοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοὶ· μὴ τῇ φλογὶ τῆς γεέννης καταδικάσῃς με, διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων καὶ τῶν ἱερῶν συνθηκῶν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σχήματος· εἶπα γὰρ φυλάξαι, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· ὑπεσχόμην ποιῆσαι, καὶ οὐκ ἐποίησα· συνεταξάμην ἐργάσασθαι, καὶ οὐκ εἰργασάμην· ὁμολόγησα, καὶ τὴν ὁμολογίαν ἀπρηνησάμην· ἠθέτησα τὰς συνθήκας· τὰς ὑποσχέσεις παρέβην· ὦ πόσων ἀγαθῶν ἐξεβλήθην! ὦ ποίας βασιλείας ἐξέπεσα! οἴμοι τῷ τάλας, πέλω καὶ κατεσπίλωμαι! οὐκ ἐφύλαξα γὰρ τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα· οὐκ ἐπλήρωσα τὰς ὑποσχέσεις· ἐκουσίᾳ μου βουλήν προσῆλθόν σοι τῷ Κυρίῳ μου καὶ συνεθέμην ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ· καὶ παραμένειν ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, καὶ οὐ παρέμεινα· ἀπεταξάμην τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ διάγω τῷ λογισμῷ· ὑπεσχόμην μέχρι θανάτου σῶζειν τὴν ὑπακοήν, καὶ αἰεὶ παρακούω· ὁμολόγησα πᾶσαν θλίψιν ὑπομένειν τοῦ μονήρους βίου, καὶ οὐδεμίαν ὑπομένω στενοχωρίαν· ὑπεσχόμην κακοπαθεῖν διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ οὐ κακοπαθῶ· ἄγγελοι θεοὶ τότε παρίσταντο ἀπογραφόμενοι τὰς ὁμολογίας μου ὡς μέλλω ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῷ φοβερῷ κριτηρίῳ, καὶ τί ποιήσω ὁ πανάθλιος! ἔμαθον τὴν τελειοτάτην ζωὴν, καὶ τὴν πολυαμάρτητον βαδίζω ὁδόν· ὑπεσχόμην στερηθῆναι καὶ νεκρωθῆναι τῷ κόσμῳ, καὶ οὔτε ἐστερήθην οὔτε ἐνεκρώθην ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἀπεταξάμην συγγενείαις καὶ ἐταιρίαις· συνήθεσι, καὶ ραθύμως τούτοις συνδιατρέβω τῷ λογισμῷ· ἀπεταξάμην ταῖς βιωτικαῖς φροντίσι, καὶ μέσον τούτων ἀναστρέφομαι· συνεταξάμην ἔχειν τὸν σταυρὸν καὶ ἀκολουθεῖν, καὶ οὐκ ἠκολούθησα· ὑπεσχόμην καταλιπεῖν τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀπολαυστικά, καὶ οὐδὲ ἐν ἑξ αὐτῶν κατέλιπον· ὁμολόγησα φυλάξαι σαρκὸς ἐγκράτειαν καὶ ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ ἀνεγκρατῶς καὶ ἀνευλαβῶς διάγω πάντοτε· συνεθέμην πεινᾶσαι, διψῆσαι, γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι, χλευασθῆναι, καὶ ἰδοὺ τρυφῶ καὶ σπαταλῶ· καὶ καλλωπίζομαι· καὶ ὑβρίζω· καὶ κατακρίνω καὶ λοιδορῶ· καὶ καταλαλῶ· καὶ μνησικακῶ· καὶ φθονῶ· καὶ ὀργίζομαι· καὶ θυμοῦμαι· καὶ ὑπονοιάζομαι· καὶ διαβάλλω· καὶ γαστριμαργῶ· καὶ ἡδυπαθῶ· καὶ καυχῶμαι· καὶ κενοδοξῶ· καὶ ὑποκρίνομαι· καὶ ψεύδομαι· καὶ ἀναισχυντῶ· καὶ ἄλλος ὢν αὐτός, ἄλλως φαίνομαι τοῖς ἀνθρώποις· καὶ πράξις, καὶ λόγοις, καὶ προλήψεσι· καὶ διανοίας κινήμασι, καὶ μετρίοις ἐπιτηδεύμασί τε καὶ σχήμασι, καὶ πεπονημέναις δαιμονιώδεσι ὑποκρίσεσιν, διὰ πασῶν τῶν αἰσθήσεων ἑμαυτὸν καταχραίνω· ὑπεσχόμην χαίρειν ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς, καὶ μικρὸν πειρασμὸν οὐχ ὑποφέρω, ἀλλὰ καὶ πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ἑτέροις πολλοῖς ἀναιτίοις αἴτιος γίνομαι· ὑπεσχόμην τὴν ἠκριβωμένην ζωὴν, καὶ τὴν στενομένην βαδίζειν ὁδόν, καὶ ἰδοὺ τὴν πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον ὁδεύω· ὑπεσχόμην κατορθῶσαι ταπει-

νωσιν· εὐλάβειαν· ἀγάπην· φιλαδελφίαν· σιωπὴν· ἡσυχίαν· μελέτην τῶν θείων λογίων·
τῆρησιν καρδίας ἐκ ρυπαρῶν λογισμῶν· ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν ἐγκράτειαν· ὑπο-
μονὴν· ἔξαγορείαν τῶν τῆς καρδίας κρυπτῶν λογισμῶν· ταῦτα πάντα καθωμολόγησα,
καὶ διεψευσάμην τῶν ὑποσχέσεων· ταῦτα συνεθέμην, καὶ οὐδὲ ἐν ἑξ αὐτῶν ἐξεπλήρω-
σα· Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὁ μακρόθυμος καὶ ἀνεξίκακος, καὶ ἀμετα-
μέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου· ὁ ὁδηγήσας με πρὸς τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν· καταξίω-
σόν με ἀπὸ τὴν σήμερον εἰλικρινῶς σοι λατρεῦσαι ἐν ἀγαθοῖς ἔργοις· πρὸς τὸ ποιῆσαι
τινὰ καρπὸν τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐπάξιον· καὶ διατηρῆσαι τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελ-
μα ὁσίως καὶ τὰς ἱεράς συνθῆκας ἀμώμους καὶ ἀμολύντους· καὶ ἔνδυσόν με, τῷ μοναδι-
κῷ μὲν χιτῶνι, τὴν σὴν δικαιοσύνην· τὴν σὴν ἀήττητον χάριν· τῷ δὲ κουκουλίῳ, καθό-
πλισόν με τῇ ταπεινοφροσύνῃ· τῇ ἀκακίᾳ καὶ τῇ ἀπαθείᾳ· τῷ δὲ σταυροφόρῳ ἀναλά-
βῳ, σταυροῦσθαι τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκός· πᾶσαν ἔννοιαν ἀγαθὴν ἀ-
ναλαβέσθαι, καὶ τὰ ἐναντία ἀποβαλέσθαι καὶ καθηλωθῆναι· καὶ πᾶσαν θλιψὴν ὑποφέ-
ρειν μεγαλοψύχως, εὐχαρίστως καὶ ὑπομονητικῶς· τῇ δὲ ζώνῃ, τὴν νέκρωσιν τοῦ σώμα-
τος περιφέρειν, καὶ δεδέσθαι τὸ θυμικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν καὶ τὸ λογιστικόν· καὶ ὑπο-
τετάχθαι τὰ πάθη τῷ ἀπαθεῖ καὶ εὐλαβεῖ λογισμῷ· τῷ δὲ παλλίῳ, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐκ
τῶν γηίνων ἐπαίρεσθαι· τὰ ἄνω σκοπεῖν· τὰ ἄνω φρονεῖν, καὶ τοῖς ἀσωμάτοις συναμι-
λᾶσθαι· τοῖς δὲ σανδαλίοις, καταπατεῖν τὴν τοῦ νοητοῦ δράκοντος κεφαλὴν, καὶ τὴν
στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδεύειν ὁδόν, μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἡμέρας, ὥρας καὶ ἀναπνο-
ῆς· ὅπως ἀγγέλοις ἀγαθοῖς τὴν ψυχὴν μου ἀναθῶ· καὶ τῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος ἐλευθε-
ρωθῶ· καὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτημάτων καταξιωθῶ· καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις
συναριθμηθῶ· ἐπιτύχω τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Εὐσπλαγχνοτάτη τοῦ γλυκυτάτου μου Ἰ-
ησοῦ Μητὲρ, ἐγγυήτρια καὶ ἀκαταίσχυντέ μου ἐλπίς, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου,
ἵνα εἰσακούσῃ μου τῆς πενιχρᾶς δεήσεως ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου. Παμμέγιστε ταξιάρχᾳ
Μιχαήλ, ἐγγυητά μου καὶ ρύστα, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἄγιε ἄγγελε, φύλαξ μου καὶ
φρουρέ, πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ. Πάντες ἄγιοι ἄγγελοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· θεοκῆρυ-
κες ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ἀγιώτατοι πατέρες μου, ἱεράρχαι καὶ
ἐγγυηταί μου, Βασίλειε, Γρηγόριε, Ἰωάννη, Χρυσόστομε καὶ Νικόλαε θαυματουργέ,
καὶ πάντες ἱεράρχαι καὶ ἱερομάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ἄγιοι μάρτυρες καὶ ὁ-
μολογηταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· ὅσοι θεοφόροι πατέρες μου, Ἀντώνιε, Εὐθύμιε,
Σάβα, Θεοδόσιε, Ὀνούφριε, Βαρλαάμ, Ἰωάσαφ, Ἀθανάσιε, Πέτρε καὶ Εὐθύμιε, καὶ
πάντες οἱ ὄσοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ· πάντες οἱ ἄγιοι οἱ ἀπ' αἰῶνος πολυτρόπως εὐ-
αρεστήσαντες τῷ Κυρίῳ μου, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναπολογήτου καὶ ἁμαρτω-
λοῦ ὑπὲρ παντὸς τοῦς ἀπ' αἰῶνας ἁμαρτωλοῦς ὧν τὰς ἰκεσίας καὶ παρακλήσεις εἰσά-
κουσον καὶ πρόσδεξαί με, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ, συγχώρησόν μοι εἴ-
τι σοι ἥμαρτον ἀπὸ γεννήσεώς μου καὶ μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας καὶ ὥρας· λόγῳ ἔργῳ
γνώσει· ἀγνοίᾳ· κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν καὶ πάση μου τῇ αἰσθήσει· ἐλέησον καὶ συγχώ-
ρησον καὶ τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφούς μου καὶ πάντας τοὺς πανταχόθεν μοναχοὺς καὶ
ἱερεῖς, καὶ ἐμοὺς γονεῖς τε καὶ προσφιλεῖς· τοὺς διακονοῦντας ἡμῖν καὶ διακονήσαντας

τοὺς εὐχομένους ἡμῖν καὶ ἐντειλαμένους ἡμῖν εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· τοὺς ἀγαπῶντας καὶ μισοῦντας ἡμᾶς· οὐδὲ ἔβλαψα ἢ ἐλύπησα ἢ κατηρασάμην, καὶ τοὺς τὰ ἴδιά μοι ποιῶντας ἢ ποιήσοντας· καὶ χάρισαι ἡμῖν τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς εὐδοκεῖ ἡ φιλανθρωπία σου· καὶ ἀνάπαυσον τοὺς ἀπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν· καὶ δι' εὐχῶν πάντων, οἰκτείρησόν μου τὴν ἀθλιότητα, καὶ ποιήσόν με ὡς οἶον θέλεις, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω· καὶ καταξιώσόν με ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μεταλαμβάνειν τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου· καὶ μὴ εἰς κριμα ἢ εἰς κατάκρισιν γένοιτό μοι, ἀναξίως τούτοις προσερχομένῳ· ἀλλ' εἰς ἴασι ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰωνίων κολάσεων· καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ἀτελευτήτου ζωῆς· ἐν ἣ συνταξόν με μετὰ πάντων τῶν σοὶ ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, Κύριέ μου, Κύριε γλυκύτατέ μου Ἰησοῦ· ὅτι πρέπει σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐκ τῶν πάντων προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

+Δόξα σοι, ὁ Θεός, ὅτι ἔνεστι τὸ ἔργον.

+ἀεὶ ἁμαρτάνοντες, ἀεὶ ὀφείλομεν ἐξομολογεῖσθαι· καὶ εἰ οὐ πάντες πεπράχαμεν ὅσα εἴρηνται, ἀλλ' οὖν διὰ τοῦ λογισμοῦ ἀεὶ αὐτὰ πράττομεν· ἐγὼ δὲ αὐτά, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἔπραξα καὶ πράττω· καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ, πατέρες μου ἅγιοι.

Ⓟ } Ταῦτα ἐστὶ ὁμολογία καὶ διαθήκη ἐν ἐπιτόμῳ. (Σελ. 6-ε) } Ⓟ
+εἰ τις τὸ ἀπορράψει, πρὸ τοῦ ἐμοῦ θανάτου χωρὶς ἐμοῦ, ἔστω ἀφωρισμένος.

+Θεοδόσιος ἁμαρτωλὸς ὁ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ μεγάλου σχήματος ὀνομασθεὶς Θεόφιλος, δοῦλος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἁχράντου καὶ ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, οἰκεία χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν... καὶ ζωὴν μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΟΜΟΛΟΓΕΙΝ
ΔΕΙΞΕΙΝ

Πρὸς τούτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμενικὰς ἑπτὰ συνόδους, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς μερικὰς αἵτινες ἐπὶ διαφόροις καιροῖς καὶ τόποις, τῇ τοῦ ζωαρχικοῦ Πνεύματος ἐμπνεύσει, συνηθροίσθησαν ἐπὶ ἀνατροπῇ καὶ καθαιρέσει τῆς ἀσεβείας, καὶ τῶν τοῦ πονηροῦ ζιζανίων, βεβαιώσει δὲ καὶ ἀνακηρύξει τοῦ ὀρθοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας καὶ ὅσα μὲν δόγματα καὶ παραδόσεις, τῶν μακαρίων Ἀποστόλων καὶ τῶν σεβασμίων Πατέρων, ἐδέξαντο καὶ ἠσπάσαντο καὶ ἀνεκήρυξαν, δέχομαι καὶ ἀσπάζομαι καὶ ἀνακηρύττω, ὅλη ψυχῇ καὶ στόματι καὶ νοῦ καὶ ἐν τούτοις τὸν τῆδε τελειῶσαι βίον ἐπεύχομαι ὅσα δὲ ὀθνεῖα δόγματα καὶ ἀλλοκότους αἵρέσεις καὶ αἵρεσιάρχας, ἀπεβάλλοντο καὶ ἀνεθεμάτισαν, συναποβάλλομαι καὶ ἀναθέματι αἰώνιῳ παραπέμπω. Ἐτι δὲ καὶ τὴν ἐν ἐσπερίᾳ νεμο[μένην] νεοφανῆ αἵρεσιν τῶν οἰησισόφων Ἰταλῶν, ἀποστρέφομαι καὶ ἀποκηρύττω ὡς γάγγραινάν καὶ ὡς δοχεῖον πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ ὡς εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημίαν καὶ ἀλλότρια τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἔθη καὶ δόγματα παρεισάγουσαν. Συστοιχῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀποστολικοῖς καὶ πατρικοῖς ὅροις καὶ νόμοις καὶ ἔθεσιν ὡς ἐν παρόδῳ δέ, ἐταζόμενος, οὕτω λέγω ἀνάθεμα καὶ κατάθεμα τῷ Μουχαμέτ, καὶ πάσῃ τῇ πλάνῃ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ τοῖς μυθαρίοις αὐτοῦ, ὡς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὑπαγορευθεῖσιν σὺν πάσῃ γοητείᾳ καὶ ἐπαιδίᾳ καὶ φαρμακείᾳ δαιμονικῇ, ἐγγράφω τε καὶ ἀγράφω. Πιστεύω δὲ καὶ ὁμολογῶ καὶ κηρύττω, τῇ καθαρᾷ καὶ ἁμωμῆτῳ καὶ ὀρθοδόξῳ τῶν χριστιανῶν πίστει τῇ ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων κηρυχθείσῃ καὶ βεβαιωθείσῃ, καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἄνωθεν ἐκτεθείσῃ, καὶ τηρηθείσῃ ὡς πατρῶν κλήρῳ, εἰς ἣν γεγένημαι καὶ βεβάπτισμαι καὶ ἦν εὐχομαι φυλάξαι μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς. Ἐτι δὲ προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι πᾶσαν στηλογραφίαν, καὶ εἰκονικὴν ὑποτύπωσιν τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων. Ἐτι δὲ προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι, τὰ τίμια καὶ ἅγια καὶ ζωοποιὰ φρικτὰ τοῦ Κυρίου μου καὶ γλυκυτάτου μου Ἰησοῦ μυστήρια· τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα καὶ τὸ ἅγιον αἷμα· οὐχ ὡς ἄρτω καὶ οἴνῳ ψιλῶ, ἢ ὡς ἀντίτυπα, ἀλλ' ἀληθῶς αὐτὸ τὸ ἁχραντον σῶμα καὶ αἷμα ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀντίλυτρον δέδωκε τῇ τοῦ τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἐπιφοιτήσει μεταβαλλόμενα καὶ τελειούμενα. Τοὺς δὲ ἁγίους ἱερεῖς ὡς τοιούτων μυστηρίων μυσταγωγούς, ἐξαιρέτως δὲ τοὺς ἁγίους ἱερομονάχους, ὡς ἀγγέλους Θεοῦ καὶ ἐν τάξει κρείττονος μερίδος τίθημι καὶ ἔχω καὶ ταῖς ἀγίαις εὐχαῖς αὐτῶν πέπεισμαι τῆς κολάσεως λυτρωθῆναι. Ἐπεὶ δὲ ὅλη μου ἡ ζωὴ, ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ καὶ ἀσωτείᾳ καὶ ἃ οὐκ ἀρέσκει Θεῷ δεδαπάνηται καὶ οὐ μέμνημαι μίαν ἡμέραν ἢ ὥραν πράξαι τὸ τοῦ Θεοῦ ἅγιον θέλημα, ἀλλ' ὅλως ἐν τοῖς σαρκικοῖς θελήμασι καὶ ἐπιθυμίαις ἀγόμενος ὡς αἰχμάλωτος καὶ τοῖς πάθεσι τῆς ἀτιμίας καὶ τοῖς ὀυπαροῖς λογισμοῖς ἠδυνόμενος καὶ δουλούμενος καὶ τῇ κενοδοξίᾳ καὶ ὑπερηφανίᾳ καὶ ἀνθρωπαρεσκειᾳ καὶ φιλαυτίᾳ καὶ ὑποκρίσει καὶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ καταλαλιᾷ.

καὶ τῇ κατακρίσει τῶν πέλας· καὶ τῇ δοκοφροσύνῃ, καὶ ἄλλοις μιαινοῖς πάθει σαρκικοῖς καὶ ψυχικοῖς, οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αἰσχύνην καὶ τὸ μὴ πολλοὺς σκανδαλίσαι, ἐδούλευσα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ θερμότητος· καὶ ἔτι δουλεύω καὶ ὑποτάσσομαι, οὐκ ἐν ἀγνοίᾳ, ἀλλ' ἐν γνώσει καὶ ὑπὸ τοῦ συνειδότος μαστιζόμενος, ὡς μυρῶν ταλάντων χροφειλέτης· δεῖν ἔκρινα ἐν ἑμαυτῷ οὕτω ἐπ' ἐμοὶ γενέσθαι τάχα εἰς κουφισμὸν τῶν ἀποκειμένων μοι κολάσεων μετὰ τὸν ἐμὸν δύστηνον θάνατον· τὸ πολυαμάρτητόν μου καὶ ἄθλιον σῶμα, οὕτως καὶ ὡς ἔτυχεν ἐιλιθῆναι· καὶ σχοινίῳ τοὺς πόδας δεθῆναι· καὶ ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ ἐδάφους σύρεσθαι, ὡσπερ τεθηγκότος κυνὸς καὶ ρυπαρόν, καὶ οὕτω ἐν τῷ τάφῳ ριφῆναι ὡς τύχοι· πάσης ψαλμωδίας καὶ εὐωδίας καὶ φωτὸς ἐστερημένον, ὡς τοῦ σκοτόυς ἔργα πράξαν· εἰ δέ τις μου τὸν παρόντα ἀνατρέψει σκοπὸν, καταπίει αὐτὸν ἢ γῆ ὡς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβηρῶν· καὶ κληρονομήσει τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ· καὶ παρ' ἐμοῦ ἀσυγχωρησίαν κομίσεται· καὶ ἐν τῷ βήματι τοῦ Κυρίου δικασθησόμεθα. Ἔτι δὲ λέγω καὶ τοῦτο καὶ δέομαι τῆς ἀγιωσύνης ὑμῶν, μηδὲ ταφῆς ἀξιωθῆναι εἰ δυνατόν, ἀλλὰ ριφῆναι εἰς βρῶσιν κυσὶ καὶ ὀρνέοις καὶ θηρίοις ἀλόγοις, ὡς ἀλόγων ἔργα πράξας λογικὸς ὢν· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Παρακαλῶ δὲ ὑμῖν, ἐν πρώτοις τὸν πατέρα μου καὶ δεσπότην τὸν ἅγιον τὸν προεστῶτα, καὶ τοὺς ἁγίους ἱερομονάχους τε καὶ πνευματικούς· καὶ πᾶσαν τὴν ἐν Χριστῷ συνηγμένην ἁγίαν ἀδελφότητα, μεμνησθαί με ἐν ταῖς θείαις καὶ μυστικαῖς ἱερουργίαις· καὶ ταῖς ἁγίαις καὶ τιμίαις ὑμῶν εὐχαῖς καὶ κανόσιν· καὶ μὴ στερεῆσαί με τῶν νενομισμένων μνημοσύνων καὶ λειτουργιῶν τῶν ἀποικουμένων ἀδελφῶν δι' οὐδὲν ἕτερον, ἢ διὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολήν· καὶ γὰρ εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μέλος ὑμῶν τυγχάνω ὡς ὁ Κύριος φησί, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Ἔτι δέ, δέομαι τῆς ἀγιωσύνης ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, συγχωρεῖσαί μοι ὅσα εἰς ὑμᾶς ἡμαρτον· λόγῳ· ἔργῳ· ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· ἐκουσίως καὶ ἀκουσίως· ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος, ἔχω πάντας ὑμᾶς καὶ πάντα πιστὸν συγχωρημένους καὶ εὐλογημένους, ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, τοὺς ἁμαρτόντας μοι, καὶ μὴ· καὶ πᾶσαν τὴν ἁγίαν ἀδελφότητα· ὅσοι δηλαδὴ μοι κατεῖπον· ἢ κατέκριναν· ἢ κατελάλησαν φανερῶς καὶ ἀφανῶς· ἐκουσίως καὶ ἀκουσίως· καὶ εἴ τι ἄλλο μοι ἐποίησαν· καὶ εἰ ὑπ' ἐμοῦ ἀφορισμοῦ, ἢ ἀρᾶς ἢ δεσμοῦ οἴφδητινι ὑπεβλήθησαν· πάντας τοὺς οὕτως ἢ οὕτως ἢ καὶ οὕτως, ἔχω συγχωρημένους καὶ λελυμένους ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ νῦν καὶ τῷ μέλλοντι αἰῶνι.

Αὕτη μοι ἢ τῆς πίστεως ὁμολογία· καὶ ἐν ταύτῃ μοι ἢ ἐλπίς μετ' αὐτῆς καὶ ὁμολογῶ καὶ εὐχόμεαι, τὸν ἐνταῦθα διανύσας βίον· καὶ ταύτην ἀσφαλῶς κατέχων ἐλπίζω παραστῆναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ· καὶ ρυσθῆναι τῆς ἐκείθεν φοβερᾶς καὶ ἀδεκάστου κρίσεως, ἐν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ φιλανθρώπῳ καὶ ἐλεήμονι, ᾧ πρέπει δόξα σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

+Θεοδόσιος ἁμαρτωλὸς ὁ διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ καὶ μεγάλου σχήματος μετονομασθεὶς Θεόφιλος μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος· δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ἄνωθεν στέργων καὶ ὁμολογῶν, οἰκεία χειρὶ ὑπέγραψα κατὰ τὸ ζκζ' ἔτος (=1518) μηνὶ Νοεμβρίῳ α'.

Τῷ ζιβ' ἔτει (=1504) γέγονα μοναχὸς καὶ διάκονος μηνὶ Αὐγούστῳ Γ' Ἰνδικτιῶ-
νος ζ'. καὶ τῷ ζιδ' (=1506) Ἰνδικτιῶνος θ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ια' γέγονα πρεσβύτερος· εἰς
δὲ τὸ Βατοπέδι ἦλθα τῷ ζιε' (=1506) μηνὶ Νοεμβρίῳ κζ' Ἰνδικτιῶνος Ιης· εἰς δὲ τὰ Ἱερο-
σόλυμα ἐξῆλθον τῷ ζις' (=1508) μηνὶ Ἰουνίῳ ια' Ἰνδικτιῶνος ια'· καὶ αὖθις μὲν εἰς τὸ
Σίναιον ἀπῆλθον τῷ ζιζ' (=1509) μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος ιβ', εἰς δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα τῷ
ζιη' (=1510) μηνὶ Ἀπριλίῳ Ἰνδικτιῶνος ιγ'. Πάλιν ἐπανῆλθον εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐν τῇ
τῶν Ἰβήρων μονῇ τῷ ζιθ' (=1511) μηνὶ Μαΐῳ α' Ἰνδικτιῶνος ιδ', εἰς δὲ τὸ ἡσυχαστήριον
τῆς αὐτῆς μονῆς, τὸν Τύμιον Πρόδρομον, ἐξῆλθον τῷ ζκς' ἔτει (=1517) μηνὶ Νοεμβρίῳ
κε' ἐν ᾧ ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον καὶ ἄρτι τυγχάνει ἔτος ζκζ' (=1518) μὴν Νοέμβριος
α', ἐν ᾧ ἐπονήθησαν καὶ τάδε. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα, δόξα, δόξα, δόξα.

Τῷ δὲ ζλ' ἔτει (=1521/1522) ἐκβληθεὶς ἐξ Ἰβήρων κατήνησα ἐν τῷ τοῦ Μεγάλου
Βασιλείου εὐκτηρίῳ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπίλογος τοῦ ὁσίου Θεοφίλου τοῦ μυροβλύτου στὸ χφ. 581

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων· δόξα σοι· δόξα σοι· δόξα σοι· Ἡ βίβλος ἔσχεν ἥδε σὺν Θεῷ πέρας πόνῳ Θεοφίλου τάλανος ῥακενδύτου· μηνὶ ἰανουαρίῳ· Ἐν ἔτει ζωλάῳ· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα· δόξα· δόξα σοι· Γήθει μὲν λιμένα πλωτῆρ πολυβένθεα μάλπτων· Γήθει δ' αὖ τε συγγραφεύς, στίχον ὑστατον ἐκπολυπεύων· Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ Θεοφίλου πόνος· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων·

+ Ἐπίλογος

Ἴδου τοιγαροῦν, ᾧ δέσποινα Θεοτόκε καὶ κυρία πάντων· ἐμῆ ἐγγυῆτρια καὶ ἀκαταίσχυντέ μου ἐλπίς, προστάτις καὶ φρουρέ, καὶ φύλαξ καὶ ὁδηγέ μου· προνοήτρια καὶ περιχαράκωμα, καὶ ὑπέρομαχε ἄμαχε τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ ἀθλίου μου σώματος, καὶ τὸ παρὸν βιβλίον, μετὰ τῶν προλαβόντων καὶ προαφιερωθέντων, σοὶ προσανατίθημι καὶ ἀφιερῶ τελευταίως ἅμα σὺν τοῖς προγεγραμμένοις καὶ προαφιερωθεῖσιν τῇ ἐμῇ ἀθλίᾳ χειρὶ ἀναφαιρέτως, καὶ ἀναποσπάστως, ἐν τῇ σῇ εὐαγεστάτῃ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῶν ἱβήρων, τῇ ἐν τῷ ἀγίῳ τοῦ Ἄθω ὄρει διακειμένη, διαμένειν αὐτὰ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἃ τῇ σῇ χάριτι καὶ βοηθείᾳ καὶ ἀντιλήψει, κόπῳ δ' ἐμῷ καὶ ἐπιταγῇ τῶν πατέρων μου, ἀπαρτισθέντα τέλος εἰλήφασιν. Δέξαι τοίνυν τὸ πενιχρὸν δῶρον καὶ τὸ τοῦ κόπου ρουδαμινόν, ὡς τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά· καὶ προνοοῦ· καὶ περιέπε· καὶ φρούρει με, πάντοτε· ἔξαιρέτως δέ, ἐν τῇ φοικτῇ τῆς ἐξόδου μου ὥρα· πάρεσο συμμάχοῦσα, καὶ τῶν φοβερῶν τελωνίων τοῦ ἀέρος, τὴν ταπεινὴν μου λυτρουμένη ψυχὴν· ἐπίταξον δὲ καὶ τοῖς ἀγίοις ᾧν τὰ ὀνόματα· καὶ τοὺς βίους· καὶ ἄθλα· κατορθώματά τε καὶ θαύματα· σὺν ἐγκωμίαις τε καὶ συγγράμμασιν, ἐν τοῖς πονηθεῖσι βιβλίοις ἐντέταχα, εὐμενεῖ ὄμματι, καὶ ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ ἐπιδεῖν πρὸς με· καὶ προσυπαντήσαι· καὶ συνοδεῦσαί μοι, καὶ ἐγγὺς τῶν ἑαυτῶν ἀγίων σκηνῶν ὑποδέξασθαι τὸν ἀνάξιον· καὶ γένοιτο, κυρία μου Θεοτόκε· καὶ λύτρωσαί με τῆς ἀριστερᾶς ἐριφιακῆς μερίδος, τὸν ἄθλιον, καὶ τοῖς δεξιόις με προβάτοις σύνταξον τὸν ταλαίπωρον· ἔχεις γὰρ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ὡς μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων ποιητοῦ καὶ δεσπότη μου· ᾧ δόξα· ᾧ κράτος· ᾧ τιμὴ· ᾧ αἰνεσις· ᾧ μεγαλοπρέπεια· καὶ ὑπὸ ἀπάντων προσκύνησις ἐποφείλεται σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι· εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων· σὺ δέ, ὑπερευλογημένη· καὶ ὑπερδοξασιμένη, καὶ μεμακαρισμένη ὑπάρχεις ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς· καὶ δοξάζεται σου καὶ ὑμνεῖται σου εὐφημούμενον ὑπὸ πάσης πνοῆς, γλώσσης τε καὶ κτίσεως, τὸ πανάγιον ὄνομα· εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

Πατέρες μου ἄγιοι, εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ πολυμαρτήτου· ἵνα ρυσθῶ τῶν ἀποκειμένων μοι δικαίως τιμωριῶν δι' ἃ ἐπλημέλησα· καὶ τῶν αἰδίων ἀγαθῶν ἐπιτύχω ὁ τούτων ἀνάξιος· εἰ γὰρ καὶ τῷ σώματι ἀφ' ὑμῶν κεχώρισμαι διὰ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ἀλλὰ τῷ Πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι ἀδιαίρετος· ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον· καὶ τὸ τοῦ χειμῶνος συναξάριον· καὶ αἱ δέκα λειτουργίαι· καὶ τὸ νοσοκομεῖον, ἐν τῷ ἡσυχαστηρίῳ

πλησίον τοῦ τιμίου Προδρομοῦ· νῦν δὲ τὸ πέρασ ἔλαβεν ἐν τῇ τῶν Καρεῶν λαύρα, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν μοι ὡς οὐκ ὄφειλεν ἐκβολήν·

+τὰ βιβλία, ἅπερ μοι πεπόνηται καὶ ἀφιέρωνται τῇ εὐαγεστάτῃ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν Ἰβήρων τῇ ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ Ἰαθωνος ὄρει διακειμένη, καὶ οὕτω πως ὀνομαζομένη, πορταΐτιση·

+πανηγυρικά, β': συναξάρια, β': μηναῖα, β': πατερικά, β', ἡγουν λαυσαϊκὸν καὶ δωρόθεος· εἰρηολόγια, β': Ἐκλογάδιον· τὸ τῆς πορτιάτισας· εὐχολόγιον μικρόν· λειτουργίαι, ιη': εὐχέλαιον· κεραμεύς· καὶ ἕτερα πλεῖστα τμήματα, σποράδην κείμενα ἐν τοῖς παλαιοῖς καὶ νέοις βιβλίοις·

+δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων·

+Θεόφιλος ἱερομόναχος...

+Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕνεκα πάντων·

+Γῆς μὲν ἐπέβην γυμνός· γυμνὸς δ' ὑπὸ γαίαν ἄπειμι· καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὄρῶν τὸ τέλος· +